

68. Lindau Nobel Laureate Meeting

Nógrádi Bernát útibeszámolója

2018 júliusában a németországi kisváros, Lindau ismét a tudományos élet középpontjába került. Lindau 1951 óta ad otthont az évente megrendezésre kerülő Nobel-díjas Találkozóknak. Az idei konferencia - mely már a 68. találkozó volt – orvostudományi témakörben került megszervezésre. A résztvevőknek, köztük jómagamnak is, kiemelkedő számú, 39 Nobel-díjas előadóval nyílt lehetősége találkozni, míg a résztvevői oldalról több mint 600, 18 és 35 év közötti fiatal vett részt a konferencián. A rendezvény fő célja nem változott az elmúlt évtizedek során: közelebb hozni ezen – mind szakmai, mind pedig emberi szempontból - kiemelkedő egyéniségek hivatástudatát, tudásszomját és zsenialitását a jövő kutató generációjához.

A szervezők a konferenciát „soha vissza nem térő” lehetőségként írják le, mely szó szerint is igaz, hiszen minden kutató élete során csupán egyszer vehet részt, kivéve persze, ha Nobel-díjas előadóként tér vissza! A szervezők állítása azonban tágabb vonatkozásban is igaznak bizonyult, melyet saját tapasztalataim is alátámasztanak. A találkozó számos lehetőséget biztosított a fiatalok és a Nobel-díjasok közötti interakcióra, ezek között természetesen szerepelt az előadásszekció, melynek nyitóelőadását a 2017-es orvostudományi Nobel-díj nyertesei, Michael M. Rosbash és Michael W. Young tartották a circadián ritmusról és annak viselkedésben betöltött szerepéről. Steven Chu a biomolekuláris és biomedikális képalkotás legúttörőbb metodikáiba biztosított bepillantást, Louis J. Ignarro az egyik legfontosabb jelátvivő molekula, a nitrogén-monoxid felfedezéséhez vezető utat mutatta be, míg Joachim Frank a krio-elektronmikroszkópia alapelveit szemléltette. Ezen pár példa csupán kiragadás a szekciók változatos és magas színvonalú témáiból, melyek jól mutatják a témaválasztás aktualitását. A találkozó azonban a tudományos előadásokon túl rengeteg további programot biztosított. Ezek egyike volt az úgynevezett „vita panel” volt, melyek során tudománypolitikai és tudományetikai kérdésekre - mint például a „publikáció kényszer”, Open Access folyóiratok, személyre szabott orvoslás - reflektáltak Nobel-díjasok és meghívott vendégek, mely során a közönség soraiból bárki kérdezhetett és interaktívan alakíthatta a beszélgetés fonalát. Talán a legszemélyesebb élmény az ide látogató fiatalok számára a kiscsoportos tudományos séták, ill. ebédek voltak, ahol teljesen hétköznapi szituációkban, akár egy sör fölött is beszélgethettünk a Nobel-díjasokkal! Így nyílt lehetőségem egy egész délutános beszélgetésre Sir Tim Hunt-tal, aki már visszatérő vendégnek tekinthető Szegeden és legutóbb 2017 decemberében tartott előadást középiskolásoknak és egyetemi hallgatóknak a Nobel díjasok és Tehetséges Diákok X. Találkozója keretében.

Végső, de nem utolsó sorban kiemelendő, hogy a kapcsolatteremtés nem csupán a fiatalok és a Nobel-díjasok között valósult meg, hanem a különböző országokból származó pályakezdők között is, mind tudományos, mind pedig baráti szemszögből. A Lindau-ba érkező fiatalok lelkesen, nyitottan és céltudatosan kezdtek neki a konferenciának és ez a fajta hangulat futótűz-szerűen terjedt szét és erősödött az esemény folyamán.

Végezetül szeretném megköszönni a Szegedi Tudós Akadémia és a Szegedi Orvosbiológiai Kutatások Jövőjéért Alapítvány, illetve mentoraim, Dr. Siklós László és Dr. Patai Roland támogatását, mely nélkül nem valósulhatott volna meg a 68. Lindau Nobel Laureate Meeting-en a részvételem.